

dr hab. Tadeusz Bakula

Katedra Prewencji Weterynaryjnej i Higieny Pasz

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Uniwersytet Warmińsko Mazurski w Olsztynie

Zabiegi dezynfekcji w warunkach bezpośredniego zagrożenia lub wystąpienia choroby zakaźnej

Zasady postępowania w zabezpieczeniu i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (w tym drobiu) w Polsce jest określone Ustawą z dnia 11 marca 2004 r. **o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt** (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.) oraz Rozporządzeniami Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydanymi na podstawie delegacji tej ustawy. W sprawie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt obowiązują również uregulowania prawne wydane przez Parlament i Komisję Wspólnoty Europejskiej (wybrane akty prawne w załączniku nr1),

Odpowiedzialność za zwalczanie i eradykację choroby zwalczanej z urzędu w ognisku choroby zakaźnej na terenie powiatu spoczywa na Powiatowym Lekarzu Weterynarii. Za koordynację akcji oraz współudział innych Inspekcji i Służb środków kontroli w przypadku wybuchu epidemii na obszarze powiatu odpowiada Starosta lub Prezydent Miasta.

W przypadku zwalczania i erydykacji choroby zakaźnej na poziomie powiatu opracowując plan gotowości zwalczania powołuje się na szczeblu powiatowym (Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego P-CZK)

Zadania Powiatowego Centrum Kryzysowego P-CZK np.: w zwalczaniu wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI)

1. Zadania Starosty Powiatu

- przewodniczenie P-CZK
- koordynacja wszystkich służb działających w ramach P-CZK
- współdziałanie z jednostkami administracji samorządowej oraz podmiotami gospodarczymi w zakresie wykorzystania ich sił i środków do zwalczania HPAI
- wydawanie zarządzeń, obwieszczeń i upoważnień, zawieranie umów
- realizacja polityki medialnej

2. Zadania Powiatowego Lekarza Weterynarii – Zastępcy Przewodniczącego P-CZK

- odpowiedzialność merytoryczna za prawidłowość prowadzenia zwalczania HPAI
- wydawanie decyzji administracyjnych,
- przygotowanie druków (projekty zarządzeń, opracowania, analizy dla Starosty)
- zarządzanie, nadzorowanie i koordynowanie pracy PZK (*Powiatowy Zespół Kryzysowy*)
- prowadzenie szkoleń okresowych oraz szkoleń w sytuacji zagrożenia epizootycznego na każdym szczeblu Powiatowego Centrum dowodzenia dla: pracowników Urzędów Gmin, sołtysów i rolników o sposobie zachowania się i przestrzegania warunków weterynaryjnych w obszarze zakażonym i zagrożonym, personelu w Powiatowym Centrum Dowodzenia (kształcenie w ramach Powiatowego Centrum Kryzysowego),
- szkolenie osób powołanych do Zespołów biorących udział w likwidacji ognisk HPAI. Szkolenia powinny zawierać w swoim programie min. wiadomości na temat obecnej sytuacji epizootycznej w powiecie i kraju, ogólne wiadomości dotyczące

chorób zaraźliwych (zapobieganie, zwalczanie) oraz informacje o dezynfekcji, deratyzacji i dezynsekcji

3. Komendant Powiatowy Policji :

- zabezpieczenie i blokada wjazdowych i wyjazdowych dróg w obszarze zakażonym i zagrożonym
- kontrola ruchu kołowego i pieszego w obszarze zakażonym i zagrożonym.

4. Komendant Miejskiej / Powiatowej Straży Pożarnej:

- prowadzenie dezynfekcji wraz z ekipą dezynfekcyjną w obszarze zakażonym i w razie potrzeby w zagrożonym.
- wsparcie w wykonaniu zadań związanych z utylizacją zwłok zwierzęcych

5. Powiatowy Inspektor Sanitarny :

- kontrola obrotu detalicznego mięsa w obszarze zakażonym i zagrożonym,
- zabezpieczenie obiektów podlegających nadzorowi przed rozprzestrzenianiem HPAI

6. Miejski / Powiatowy Zarząd Dróg i Mostów :

- oznakowanie przy współudziale powiatowej policji dróg wjazdowych i wyjazdowych w obszarze zakażonym i zagrożonym,
- wykorzystanie ciężkiego sprzętu do kopania dołów na grzebowiskach dla zwierząt.

7. Zakład Oczyszczania Miasta (Zakład Gospodarki Komunalnej):

- wywóz nieczystości pochodzących z obszaru zakażonego i zagrożonego, ich dezynfekcja lub utylizacja .

8. Ekipy dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji:

- prowadzenie dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji w obszarze zakażonym i zagrożonym.

9. Stacja Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej:

- określenie charakterystyki meteorologicznej w powiecie (ustalenie siły i kierunków wiatrów, wilgotności i temperatury),
- opracowywanie szczegółowych prognoz dla przedstawionego terenu.

10. Biuro Mediów - Rzecznik prasowy:

- współpraca z lokalnymi sieciami telewizyjnymi i radiowymi
- poligrafia, kolportaż plakatów i druków informacyjnych,
- informowanie o bieżącej sytuacji epizootycznej w obszarze zakażonym i zagrożonym,
- informowanie o planowanych i podejmowanych działaniach służb weterynaryjnych i innych działających w ramach P-CZK w celu zwalczania HPAI

11. Sołtysi:

- Pomoc w zakresie pozyskiwania szczegółowych informacji dotyczących
- miejscowości, gospodarstw, zasad współżycia społeczności lokalnej
- współpraca z lekarzami weterynarii w trakcie prowadzenia zwalczania HPAI (logistyka – zapewnienie zaopatrzenia i funkcjonowania miejscowości i poszczególnych gospodarstw domowych)
- Ubojnie i rzeźnie wyznaczone,

▪ Zakład Utylizacyjny

Jak wynika z powyższych zestawienia zadań podmiotów biorących udział w zwalczaniu i erydacji HPAI zabiegi dezynfekcji wykonują ekipy dezynfekcyjne wspomagane przez Straż Pożarną i Zakład Oczyszczania Miasta lub Zakład Gospodarki Komunalnej. Ekipy dezynfekcyjne jako Zespoły Powiatowych Inspektoratów Weterynarii lub prywatne Firmy DDD świadczące usługi, na podstawie podpisanej umowy o świadczenie tego typu usług, wykonują zadania pod kierownictwem Powiatowego Lekarza Weterynarii

Zabiegi odkażania związane z likwidacją choroby zakaźnej

Definicje związane z dezynfekcją

Zakażenie – wnikięcie drobnoustroju do organizmu wyżej uorganizowanego, wzrost i rozmnażanie się oraz pobudzenie ich do odczynów.

Zakażenie może przebiegać jako pierwotne, ponowne – reinfekcja, nadkażenie – superinfekcja, zakażenie jednym gatunkiem zarazka, mieszane, wtórne, samozakażenie – autoinfekcja, zakażenie utajone, bezobjawowe, poronne.

Zarazki - to drobnoustroje napastliwe i rozsiewalne tj. zdolne do przechodzenia z osobnika na osobnika.

Aby mogła powstać choroba konieczna jest **minimalna ilość zarazków**. Minimalna ilość jest różna dla różnych chorób i zależy od zjadliwości i szybkości rozmnażania się drobnoustrojów, od drogi i sposobu przenikania ich do organizmu oraz od wrażliwości atakowanego ustroju. (pryszczycza, pomór świń – bardzo mała ilość zarazka i krótkotrwały kontakt; gruźlica – konieczny jest długotrwały kontakt).

Wrota zakażenia (drogi wnikania zarazka do organizmu):

- przewód pokarmowy - zakażenie alimentarne
- drogi oddechowe – zakażenie areogenne
- przez skórę
- przez błony śluzowe (spojówki, narządy płciowe)
- bezpośrednio do krwi.

Drogi szerzenia się chorób zakaźnych:

Kontakt bezpośredni,

Pośrednie przenoszenie zarazków (przedmioty, nawóz, pasze, powietrze, wodę, glebę)

Żywi przenosiciele zarazków

- przenosiciele mechaniczni
- przenosiciele biologiczni (stawonogi – muchy, komary, pchły, wszy i z pajęczaków kleszcze; ptaki, gryzonie, psy, zwierzęta dzikie, człowiek).

Eradykacja - zespół działań zmierzających do całkowitego wyeliminowania czynnika chorobotwórczego ze środowiska

Zwalczanie - zgłaszanie, zapobieganie, wykrywanie i likwidowanie chorób zakaźnych zwierząt.

Sanityzacja – zespół czynności prowadzących do zmniejszenia liczby drobnoustrojów w środowisku (czyszczenie, mycie z użyciem detergentów lub specjalnych preparatów sanityzujących).

Kontaminacji – zanieczyszczenie czynnikiem zakaźnym.

Dezynfekcja wstępna

Po potwierdzeniu diagnozy o wystąpieniu choroby zakaźnej wstępnie spryskuje się produktem biobójczym o takim stężeniu, jakie jest stosowane podczas odkażania (zgodnie z etykietą) miejsca przebywania zwierząt, po ich usunięciu lub ich zwłok lub tusz, produkt ten

pozostawia się na powierzchni odkażanej przez okres zapewniający skuteczność dezynfekcji zalecany przez producenta preparatu.

Następnie usuwa się ściółkę i odchody po czym dokonuje się mechanicznego oczyszczenia

- sufitów, ścian, okien, drzwi i na końcu podłóg w pomieszczeniach, w których przebywały zwierzęta,
- oczyszcza się dokładnie żłoby, koryta, karmniki, poidła, drabiny i przegrody, klatki, gniazda, a także sprzęt, przedmioty i narzędzia, które miały kontakt ze zwierzętami, oraz ubrania ochronne i obuwie osób, które zajmowały się drobiem,
- podłóżę na wybiegach;

zanieczyszczenia stałe (ściółka i odchody) poddaje się unieszkodliwieniu przez spalanie w wyznaczonym na terenie gospodarstwa miejscu. Spalić należy również drewniane przedmioty, w szczególności żłoby, koryta, przegrody, podłogi oraz inne przedmioty, jeżeli ich stan uniemożliwia skuteczne oczyszczenie i odkażanie.

Odkazanie polegające na niszczeniu czynników chorobotwórczych obecnych w środowisku przeprowadza się przy użyciu:

- **środków fizycznych**, w tym wysokiej temperatury: przez spalanie sprzętów drewnianych, opalanie sprzętów metalowych, (mniej skuteczne w odkażaniu ale konieczne w sanityzacji - użycie gorącej wody lub pary wodnej);
- środków chemicznych **produktów biobójczych**, określonych w przepisach o produktach biobójczych;
- **środków biologicznych** (z udziałem bakterii nitryfikacyjnych), stosowanych do odkażania odchodów, ściółki (nawozów naturalnych)

Odkazanie nawozów naturalnych (jeżeli nie ma możliwości spalania lub nie jest to uzasadnione), przeprowadza się w następujący sposób:

- na terenie gospodarstwa zakażonego, w pobliżu pomieszczeń inwentarskich na płytach obornikowych lub w wypadku ich braku na glebie ściślej, w miarę nieprzepuszczalnej, wyznacza się miejsce na kopiec z obornikiem o wymiarach 2 m szerokości i nieograniczonej długości;
- płytę obornikową lub dno kopca, po wyrównaniu, wykłada się folią, a następnie:
 - a) nakłada się na nią warstwę obornika niezakażonego, najlepiej pochodzącego od koniowatych lub bydła,
 - b) zakażony obornik układa się w kształt stożka na wysokość nieprzekraczającą 1,5 m od powierzchni gruntu,
 - c) przykrywa się ściółką i warstwą ziemi o grubości, co najmniej 20 cm,
 - d) przygotowany kopiec i otoczenie polewa się produktem biobójczym i pozostawia na okres co najmniej 42 dni.

Ścieki, gnojowicę i gnojówkę odkaża się przez:

- dodanie do zbiornika ze ściekami, gnojówką lub gnojowicą produktu biobójczego;
- wymieszanie produktu biobójczego z odkażanym produktem płynnym;
- pozostawienie zawartości tego zbiornika - po uprzednim jego zabezpieczeniu przed dostępem zwierząt, w szczególności owadów, gryzoni i ptaków - na okres co najmniej 45 dni.

Odkazanie nawozów naturalnych może być przeprowadzone również poprzez:

- spalanie albo użycie pary wodnej (parowanie pod przykryciem przez czas konieczny do osiągnięcia temperatury wewnętrznej przyzmy nie mniejszej niż 70°C).
- zakopanie na głębokość uniemożliwiającą dostęp do nich zwierząt.

Zakopywanie w porównaniu ze spalaniem jest łatwiejsze, szybsze i wykorzystuje mniej zasobów, mniej zanieczyszcza powietrze, dlatego istnieje mniejsze ryzyko utworzenia

zakaźnych smug - areozoli, które mogłyby rozprzestrzeniać chorobę, lecz prawo polskie dopuszcza je jako metody ostateczne. Jednakże, istnieje kilka czynników, takich jak na przykład, topografia, rodzaj gleby, oraz głębokość wód gruntowych, które należy wziąć pod uwagę przy wyborze miejsca zagrzebania. Czynność zagrzebania musi zostać przeprowadzona w taki sposób, aby uniemożliwić dostęp do zwłok dzikim zwierzętom, w tym szczególnie ptakom.

Osoby, które miały kontakt ze zwierzętami chorymi albo podejrzanym o zakażenie się chorobą oraz ze sprzętem używanym przy obsłudze tych zwierząt, powinny, przed opuszczeniem miejsc przebywania zwierząt lub gospodarstwa, oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie przy użyciu produktów biobójczych.

Środki transportu, sprzęt i inne przedmioty, które miały kontakt z chorymi zwierzętami lub podejrzanym o zakażenie i pozostawały w ognisku choroby, podlegają - przed opuszczeniem gospodarstwa - oczyszczeniu i odkażeniu przy użyciu produktów biobójczych.

W gospodarstwach utrzymujących zwierzęta (fermach drobiu) przeprowadza się odkażanie zapobiegawcze w celu ochrony drobiu przed zakażeniem chorobą zakaźną

W gospodarstwie, w którym wystąpiło podejrzenie lub stwierdzenie choroby zakaźnej oraz w ognisku choroby w obecności drobiu przeprowadza się **odkażanie bieżące (ogniskowe)** przy użyciu odpowiedniego produktu biobójczego. Odkazanie wykonuje się 1-2 razy dziennie.

Po usunięciu zwierząt lub zwłok, ściółki, nawozów naturalnych, paszy, innych sprzętów i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego z ogniska:

- przeprowadza się - przy użyciu środków fizycznych - **oczyszczanie** miejsc przebywania zwierząt, jego uboju lub sekcji;
- miejsca oczyszczone mechanicznie **myje** się z użyciem detergentu lub produktu sanizującego;
- **odkażanie** produktem biobójczym wykonuje się trzykrotnie w siedmiodniowych odstępach (z wyłączeniem odkażania przez spalanie).

Na wszystkich etapach odkażania, należy zwrócić uwagę na konieczność zapobiegania tworzeniu się i rozpraszaniu zakaźnych pyłów i aerozoli.

Przy stosowaniu produktów biobójczych obowiązują następujące zasady:

- przy odkażaniu profilaktycznym stosuje się 0,5 l roztworu produktu biobójczego na 1 m² powierzchni;
- przy odkażaniu w środowisku zakażonym stosuje się co najmniej 1,0 l roztworu produktu biobójczego na 1 m² powierzchni.

Mogą być stosowane inne ilości roztworów produktów biobójczych - zgodne i instrukcją stosowania danego środka ale zapewniające dokładne nasączenie produktu lub pokrycie powierzchni i pełną skuteczność.

Przeprowadzając dezynfekcję na zewnątrz budynków szczególną uwagę należy zwrócić na drogi dojazdowe, drogi przepędzania zwierząt, ścieżki, furtki, bramy wjazdowe, wybiegi.

Maty i baseny dezynfekcyjne

W ognisku choroby zakaźnej, jak również przed każdym wjazdem i wyjazdem, wejściem i wyjściem z gospodarstwa podejrzanego o wystąpienia choroby zakaźnej oraz z pomieszczeń dla zwierząt buduje się baseny i wykłada maty odkażające, które są napełnione lub nasyczone odpowiednim produktem biobójczym, w taki sposób, aby zapewniały ciągłą skuteczną dezynfekcję.

Baseny i maty (śluzы) dezynfekcyjne powinny być w rutynowym wyposażeniu ferm.

W zagrożeniu chorobą zakaźną, w miejscach poza fermą służy dezynfekcyjne buduje właściciel gospodarstwa lub służby uczestniczące w P-CZK takie jak: Miejski / Powiatowy Zarząd Dróg i Mostów, Straż Pożarna.

Baseny i maty dezynfekcyjne powinny posiadać wymiary :

- długość nie mniejsza niż:

- a) baseny dezynfekcyjne - obwód największego koła pojazdu wjeżdżającego lub wyjeżdżającego - przed wjazdami i wyjazdami,
- b) co najmniej metr - w przypadku mat wyłożonych przed wejściami i wyjściami;

- szerokość powinna być nie mniejsza niż:

- a) baseny dezynfekcyjne - szerokość wjazdu lub wyjazdu
- b) szerokość wejścia lub wyjścia - w przypadku mat wyłożonych przed wejściami lub wyjściami (uniemożliwiająca obejście mat).

Na granicy okręgu zapowietrzonego na drogach publicznych, przejazdach, przejściach po uzgodnieniu z Powiatowym Lekarzem Weterynarii niezbędne jest umieszczenie mat dezynfekcyjnych lub basenów dezynfekcyjnych przeznaczonych dla środków transportu.

Wymiary powyższych mat wynoszą:

- a) długość powinna być nie mniejsza niż obwód największego koła pojazdu wjeżdżającego lub wyjeżdżającego,
- b) szerokość powinna być nie mniejsza niż cała szerokość drogi.

Budowa mat:

- a) na nawierzchniach utwardzonych można wyłożyć gotowe profesjonalne maty dezynfekcyjne, można wykonać obramowanie na szerokość jezdni, długości jak wyżej (np. z drewna, metalu, lub z bloczków betonowych), wysokości ~ 5 cm umożliwiającej przejazd pojazdów. W ten sposób uzyskane koryto wyłożyć folią (zabezpieczającą przed wypływem środka dezynfekcyjnego) i wypełnić je materiałem chłonnym (np. matami plecionymi, gąbką, workami wypełnionymi trocinami).
- b) na nawierzchniach nieutwardzonych można postąpić jak wyżej lub wykonać zagłębienie wyłożone folią i wypełnione środkiem dezynfekcyjnym.

Właściwości mat:

- a) stale utrzymywane w stanie wilgotnym przez częste i obfite zlewanie środkiem dezynfekcyjnym,
- b) budowa maty nie powinna pozwolić na wylewanie się cieczy dezynfekcyjnej.

Po przejechaniu pojazdu przez matę wskazany jest dodatkowo ręczny oprysk ze szczególną uwagą na koła i spodnią część pojazdu.

Przed matami, na granicach okręgu zapowietrzonego, należy ustawić w odpowiedniej odległości znaki ostrzegawcze "uwaga niebezpieczeństwo";

Dezynfekcja końcowa (odkazywanie ostateczne)

Dezynfekcję końcową wykonuje się po usunięciu zwierząt zakażonych lub po wygaśnięciu choroby. W przypadku chorób zwalczanych z urzędu dezynfekcję końcową zaleca i nadzoruje urzędowy lekarz weterynarii. Po dezynfekcji końcowej puste pomieszczenie powinno być pozostawione puste (jeżeli prawo nie przewiduje określonego okresu) to przez okres kilku dni (minimum 3 dni).

Zwalczanie choroby zakaźnej opiera się na dwóch podstawowych zasadach:

- zapobieganie kontaktu pomiędzy zwierzętami wrażliwymi a czynnikiem zakaźnym,
- zaprzestanie rozprzestrzeniania czynnika zakaźnego przez zakażone zwierzęta.

Zasady takie mogą być stosowane poprzez:

- zatrzymanie rozprzestrzeniania zakażenia w drodze kwarantanny i kontroli przemieszczania,
- eliminowanie źródeł zakażenia w drodze likwidacji zakażonych zwierząt,
- eliminowanie czynnika zakaźnego w drodze odkażania obiektów, pojazdów, wyposażenia i materiałów, lub też niszczenia skażonych materiałów.

Kwarantanna i kontrola przemieszczania zwiększają szybkość oraz prawdopodobieństwo skutecznej eradykacji poprzez zapobieganie dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa. Kwarantanna i kontrola przemieszczania się powinny zostać wdrożone na kilku szczeblach utworzonych na ogłoszonych obszarach. Wstępnie, cały powiat może zostać ogłoszony jako strefa - obszar zagrożony, objęty ograniczeniami w przemieszczaniu się. Ograniczenia takie zostaną poddane przeglądowi po przeprowadzeniu pełnej oceny sytuacji. Kontrola przemieszczania powinna zostać utrzymana do momentu eradykacji choroby.

Przy określaniu rozmiaru i kształtu obszarów zakażonego i zagrożonego należy wziąć pod uwagę możliwość rozprzestrzeniania się z wiatrem, ukształtowanie terenu, naturalne bariery geograficzne, urbanistyczne, itp.

Zwalczanie choroby zakaźnej zwalczanej z urzędu przeprowadza według zasad określonych przepisami prawa i wcześniej opracowanych procedur – planu gotowości zwalczania konkretnej jednostki chorobowej (np.: wysoce zjadliwej grypy ptasiej- HPAI).

W pierwszej kolejności należy zapewnić ograniczenie rozprzestrzeniania czynnika zakaźnego z obszaru zapowietrzonego. Podstawową metodą, która powinna to zapewnić jest natychmiastowa izolacja zakażonych zwierząt, następnie (jak to konieczne) możliwie jak najszybsze ich zabicie i skuteczne zniszczenie (utylicacja) zabitych i padłych. Również pasza, ściółka, odpady i wszelkie materiały, które mogły ulec kontaminacji czynnikiem zakaźnym muszą być zniszczone lub poddane zabiegom zapewniającym inaktywację tego zarazka. Ponadto należy wprowadzić między innymi ścisłą kontrolę przemieszczania drobiu, innych zwierząt, ludzi, środków transportu itp. Zapobiec wydostawaniu się nieczystości na drogi, trasy przemieszczania się zwierząt. Wszelkie nieczystości powinny zostać zdezynfekowane a skażone obszary zamknięte. Zawartość zbiorników z nieczystościami musi być zdezynfekowana przed wprowadzeniem do środowiska. Gryzonie (zamieszkujące budynki, silosy czy też inne obszary), muszą zostać wytępione przed rozpoczęciem odkażania. (Kontrola obecności szkodników w tym gryzoni, powinna być rutynową czynnością w fermach, prowadzoną w oparciu o zasady dobrej praktyki higienicznej GHP, w tym na podstawie opracowanego programu zwalczania i harmonogram kontroli ich obecności). Zwalczanie gryzoni powinno zostać zintensyfikowane we wszystkich obiektach znajdujących się na obszarze zapowietrzonego i zagrożonego. Specjalny program zwalczania gryzoni (szczury, myszy) powinien stanowić integralną część programu eradykacji celem ograniczenia ich rozprzestrzeniania z miejsc zakażonych.

Powiatowy lekarz weterynarii **uznaje ognisko choroby zakaźnej** (np.: grypy ptaków) za **wygasłe**, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- 1) upłynęło co najmniej 30 dni od padnięcia lub zabicia ostatnich ptaków wrażliwych, a ich zwłoki oraz jaja zostały usunięte w sposób uniemożliwiający szerzenie choroby,
- 2) oczyszczanie i odkażanie zostało przeprowadzone w sposób właściwy dla tej choroby.

Wprowadzanie ptaków wrażliwych na influencję ptaków o wysokiej zjadliwości do ogniska choroby uznanego za wygasłe może nastąpić po upływie 21 dni od uznania choroby za wygasłą, po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii.

Dezynfekcja dezynsekcja i deratyzacja

Ekipa oczyszczania, dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji – powinna składać się z minimum 3 osób.

Ekipa powinna być wyposażona w przystosowany do tego celu środek transportu, sprzęt zapewniający możliwość oczyszczania mycia i dezynfekcji pomieszczeń, sprzętu i terenu otwartego (np.: myjki ciśnieniowe wyposażone w niezależne zasilanie, wydajny sprzęt do zabiegów dezynfekcji i dezynsekcji metodą opryskową, wydajny sprzęt do zabiegów metodą zamgławiania, sprzęt do opalania, ręczne opryskiwacze do dezynfekcji środków transportu, narzędzi, osób uczestniczących w zwalczaniu choroby w ognisku (w tym współwykonujących zabiegi).

Wszystkie osoby wchodzące na teren ogniska powinny stosować odzież ochronną, kombinezony, maski, rękawice i buty gumowe. W przypadku zarazków przenoszonych drogą areogenną, przez skórę czy błony śluzowe – powinny być stosowane kombinezony izolujące. Każda ekipa powinna być wyposażona w preparaty biobójcze określone przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w ilości odpowiedniej do wielkości obszaru, wielkości pomieszczeń koniecznych do oczyszczenia i dezynfekcji w ognisku. Poza tym powinna posiadać pojemniki na zużytą odzież ochronną, opakowania po preparatach. Istotne są środki łączności.

Rolą ekip dezynfekcyjnych jest również utrzymywanie w sprawności dezynfekcyjnej mat i basenów dezynfekcyjnych.